

"Nem minden magyar fasiszta..."

...jelentette ki Aleksandra Jerkov, a Vajdasági Szociáldemokrata Liga képviselőnöje. Jerkov pártocskája képviselőként azt állítja, hogy a szerbiai restitúciós törvénynek a Magyar Köztársaság diplomáciája, és a Vajdasági Magyar Szövetség által kifogásolt részével nincs semmi gond, az nem rendelkezik a vajdasági magyarok és németek kollektív bűnösségéről, csupán megfelelően kell értelmezni. (Mint ismeretes, Magyarország kilátásba helyezte, hogy megvétózza Szerbia EU-tagjelöltségét, ha nem módosítják a törvény kifogásolt rendelkezéseit. A törvényt a szerb parlament elfogadta, de a köztársasági elnök még nem hirdette ki.) "Sehol sem szerepel a törvényben, hogy az elkobzott tulajdont nem adják vissza a magyaroknak és a németeknek. [A törvényben az áll, hogy] az elkobzott tulajdont nem adják vissza a második világháborús megszálló erők tagjainak." – értékelte Jerkov képviselő (középszerű) politikusi leegyszerűsítéssel a törvény kifogásolt rendelkezését.

Ezen felül még egy százalmas próbálkozást elsütött a Vajdasági Magyar Szövetség kontójára, miszerint a törvény támadásával a vajdasági magyarságot sértik meg, mert azt sugallják, hogy mindannyian bűnösök voltak.

Amit Jerkov elvárt volna a második világháború alatt besorozottaktól ahhoz, hogy ők, illetve leszármazottaik részesülhessenek a kárpótlásból: "minden kényszersorozott, aki ellenállást tanúsított a besorozásakor, vagy bármilyen módon ellenkezett, rehabilitálható, és ő vagy leszármazottai kárpótolhatók."

Ühüm, ez 1941 és 1944 között így működött. Biztos még lazábban lehetett egy kis adag civil kurázsival békeharcost játszani, mint 1991 és 1999 között Szerbiában, ha egy hadköteles behívót kapott.

Később annyit finomított Jerkov az álláspontján, hogy az egyértelműen kényszersorozottak, illetve leszármazottaik kezdeményezhetik a rehabilitációjukat. Magyarán bízzuk a kényszerorozás megítélését a szerb bírói gyakorlatra, és futtassunk még egy kört a restitúciót igénylőkkel, ahelyett, hogy a törvényben szűkítenék a kizártak körét az egyértelműen önkéntes kollaboránsokra. Aleksandra Jerkovnak levéltári kutatást sem kellene végeznie, csak kérdezze meg a környezetében, hogy milyen lehetőségeik voltak a mozgósítás megtagadására a kilencvenes években a hadköteles ismerőseinek. Esetleg a nagyszüleitől is érdeklődhetne, mindez hogy zajlott az ántilvilágban? Biztosíthatom, hogy a negyvenes évek sem voltak mifelénk fenékg haverok, buli, Fanta. Baromira nincs minden rendben Szerbiában a fejekben. Még mindig él az a vulgárisan leegyszerűsített történelemtanításból eredeztetett mítosz, hogy a fasiszta agresszor ellen küzdő Tito és partizánjai voltak a tisztaszemű igazság bajnokai, a fair play hősei.

Ez egyáltalán nem így volt. Annyira nem, hogy legalábbis azon a tájon még a Vörös Hadsereg sem rendezett a második világháború vége felé etnikai alapon vérfürdőket. Mi több, előfordult, hogy a Vörös Hadsereg főtitiztje akadályozott meg a Délvidéken partizán szervezésű mészárlást. (Nem akarom őket mosdatni, erőszakolták a nőket, fosztogattak és megittak minden újukba kerülő alkoholt, de az etnikai alapú tisztogatásból speciel kimaradtak.)

Sok mindenben lehet támadni a Fidesz vezette magyar kormányt és a Vajdasági Magyar Szövetséget, de a szerb restitúciós törvénnyel szembeni karakán kiállásuk előtt le a kalappal.

Miről is van szó?

A törvény 5. szakaszának utolsó bekezdése úgy rendelkezik, hogy:

"Nem jogosult a vagyon visszaszámaztatására az a természetes személy, vagy leszármazottai, aki a második világháború alatt a [mai] Szerb Köztársaság területén ténykedő megszálló erőknek volt a tagja."

Nem kell jogtudósnak lenni ahhoz, hogy egyértelművé váljon, a kifogásolt szöveg bizony a kollektív bűnösség elvét rendeli alkalmazni, és az speciel leginkább a vajdasági magyarokat sújtja.

– *A Magyar Királyi Honvédség behívója? Nem köszönöm, én nem értek egyet az Önök céljaival, nem vonulok be.*

– *De kár, pedig számítottunk magára! Gondolja át: Most töltjük fel a 2. magyar hadseregben az üresedést.*

Kiváló kalandtúra: Don-kanyar, mínusz negyvenöt fok, silány felszerelés, a németek ágyútölteléke lehetne, és sanszos, hogy szélnek eresztik a bakákat. Ha megússza a fronton elesést, a fagyhalált és a szovjet hadifogságot, kétezer kilométerről saját szervezésben hazagyalogolhat.

– *Kedvesek, mindig is vonzóttak a kihívások, ha jártam volna óvodába, biztos új kihívás lett volna a jelem. De el kell tartanom a családom, ellátni a jószágot, szántani, vetni, aratni.*

– *Ha nem, hát nem, egy élmény volt Önt megpróbálni besorolni. A viszontlátásra.*

– *Egy pillanat, tudnának adni egy papírt arról, hogy megtagadtam a fasiszta agresszor szervezetébe a besorolást? Jól jöhet még, ha netán elkobozzák a földemet és úgy hetven év múlva csak így kapnák vissza az unokák.*

– *Hogyne, mindjárt kitöltöm az erre rendszeresített formanyomtatványt.*

– *A két kakastollas kísérője hatósági tanúként alá tudná írni?*

– *Magától értetődik, de aztán vigyázzon magára, magyar testvérem, nehogy '44-ben vagy '45-ben a népfelszabadító partizánok lemészárolják. (Örkény után szabadon)*

Styxx (Serbia Insajd)